

Cô Mai Mỹ Thuận - gần 25 năm dạy Việt ngữ

Nguyễn Vũ Diên Linh

Cô Mai Mỹ Thuận đã tình nguyện đến dạy tiếng Việt tại trường Việt Ngữ Saddleback trong những năm đầu trường mới thành lập. Với những khó khăn từ thuở ban đầu như thiếu thầy cô giáo, phòng ốc không được khang trang và tiện nghi như bây giờ, sách giáo khoa để tham khảo cũng còn giới hạn... nhưng cô đã cùng kề vai sát cánh với những thầy cô thời tiên khởi quyết tâm dạy dỗ các em, các con, các cháu học tiếng Việt và văn hoá Việt Nam.

Cô dạy tiếng Việt được khá lâu, rồi vì bận rộn với công việc gia đình, cô đã xin tạm nghỉ dạy một thời gian. Khi nghỉ dạy, lòng cô vẫn canh cánh nhớ thương học trò và trường Việt ngữ. Thỉnh thoảng gặp cô ở nhà thờ cô lại nói: “khi nào mình thu xếp được công việc gia đình, mình sẽ trở lại trường để giúp các em.”

Vì lòng yêu thương các em và lời hứa, cô đã trở lại trường và đảm nhận làm cô giáo lớp Bốn. Gần 25 năm qua, một thời gian khá dài phục vụ, cô đã tích cực đem hết công sức để dạy dỗ các em. Cô tâm sự: “Không những cô muốn dạy cho các em đọc, viết và hiểu tiếng Việt; cô còn muốn truyền đạt đến các em nguồn gốc văn hoá, lịch sử và truyền thống quý báu của dân tộc mình.” Với nguyện ước: “Dù sống và làm việc bất cứ nơi đâu, các em phải luôn nhớ mình là người Việt Nam.”

Ngoài việc dạy học, cô còn đảm nhận trách nhiệm Trưởng Ban Thi Đua, cô rất cần mẫn trong việc rèn luyện các em tham gia các chương trình thi do BDD các TTVN Nam Cali tổ chức. Cô đã dành nhiều thời gian ngoài giờ dạy học 1 tiếng ở trường để huấn luyện các em trong đội thi Bé Vui Bé Học, hướng dẫn và khuyến khích các em rất nhiều. Với sự tận tụy đó mà đội thi Bé Vui Bé Học của trường nhà đã đoạt giải nhiều lần khi đi thi với các trường bạn và đặc biệt vào năm 2010 các em đã đoạt giải 4 cuộc thi Bé Vui Bé Học với số tiền thưởng là \$750.

Chính vì đức tính vui vẻ, hoà đồng và hy sinh rất nhiều cho trường, cô đã tiếp sức đến các thầy cô trẻ có thêm nghị lực dần thân trong môi trường dạy tiếng Việt. Cô là tấm gương cho các thầy cô giáo trẻ noi theo, có lúc các thầy cô cũng mệt mỏi, chùn bước... nghĩ đến cô, thầy cô giáo chúng tôi lại cố gắng bước tiếp trên con đường mình đã chọn. Cô cũng làm gương sáng cho các con, các cháu của cô. Dù con cô lập gia đình không phải là người Việt Nam, được cô hỗ trợ, khuyến khích, hướng dẫn nên anh chị cũng đưa cháu đến học tiếng Việt. Cháu Thái Sơn là cháu ngoại của cô cũng tình nguyện vào trường Việt ngữ làm TA.

Cô còn là một người nấu ăn rất giỏi. Bất kỳ lúc nào cần các món ăn ngon cho tiệc Cộng đoàn, tiệc Việt ngữ hay tiệc Tri Ân Thầy Cô là cô sẵn sàng nhận nấu và đặc biệt trong đó thầy cô và quan khách không thể quên được món “Gà tây rút xương nhồi xôi thập cẩm” của cô.

Trường Việt Ngữ Saddleback xin tri ân những đóng góp với tinh thần hy sinh phục vụ hết lòng của cô và cầu chúc cô và gia đình luôn được bình an trong Chúa, hạnh phúc và dồi dào sức khoẻ.

Cô Vũ Bích Hải 20 năm dạy tiếng Việt

Định cư ở Hoa Kỳ khi còn rất trẻ, cô Bích Hải đã từng ước mơ trở thành cô giáo. Thời gian trôi đi, cuộc sống có những định hướng cần thay đổi... nhưng ước mơ trở thành cô giáo ngày nào vẫn ấp ủ trong trái tim cô, để rồi, không là cô giáo ở trường Mỹ, cô Bích Hải đã chọn làm cô giáo dạy tiếng Việt tại Trường Việt Ngữ Saddleback trong suốt 20 năm qua.

Nhắc đến thời gian 20 năm: thời gian khá dài để ghi dấu những thăng trầm, biến đổi trong cuộc sống, thời gian đủ dài để tích lũy kinh nghiệm sống, với ước muốn tìm một việc thiện nguyện để làm, với lòng yêu mến trẻ em, và cao quý hơn cả là muốn giúp các em Việt Nam ở hải ngoại không quên nguồn cội và văn hóa dân tộc; cô đã tình nguyện dạy tiếng Việt cho các em từ năm 1996. Hai mươi năm qua là một chặng đường dần thân làm thiện nguyện trong môi trường dạy tiếng Việt thật ý nghĩa của cô Bích Hải và cũng là niềm vinh dự để trường chúng tôi giới thiệu cô đến tất cả quý cộng đoàn.

Những năm tháng đầu khi đi dạy, cô rất lo lắng không biết mình có đủ sức, đủ ý chí, đủ vốn liếng tiếng Việt để trao truyền lại cho các em hay không! Cô cố gắng và học hỏi không ngừng từ những thầy cô đi trước, từ sách vở, và đều đặn tham dự khóa Huấn Luyện và Tu Nghiệp Sư Phạm do

Ban Đại Diện các Trung Tâm Việt Ngữ miền Nam Cali tổ chức vào mỗi dịp hè hàng năm. Niềm vui của cô vào mỗi cuối tuần là được gặp các em học sinh, chào hỏi trò chuyện với các em và khuyến khích các em học và nói tiếng Việt. Chính vì mục đích này mà cô rất tận tình dạy các em trong suốt thời gian dài như vậy. Cô rất hạnh phúc khi thấy các em dần dà trở thành những người con ngoan trò giỏi và ra đời thành công. Cô cũng rất kiên nhẫn với những em hơi lơ là trong việc học tiếng Việt và luôn kêu gọi sự hỗ trợ thường xuyên của phụ huynh. Nhiều lần có dịp chia sẻ với cô về trường, về lớp, về các em học sinh...cô luôn tươi cười nói: “Đi dạy mà thấy các em đến lớp là vui lắm rồi, nhiều lúc cô cũng không muốn bắt các em học và làm bài tập nhiều vì sợ các em nản chí.” Xen lẫn niềm vui cũng có những nỗi ray rức để cô tâm sự tiếp: “Cuộc sống nơi đất khách cũng lắm bộn ba và bận rộn nên nhiều khi phụ huynh không có đủ thời gian gần con cái, để hướng dẫn hay dạy các em học thêm tiếng Việt, đôi khi họ thấy không cần thiết nữa...cô chỉ ước mong sao phụ huynh cũng góp phần vào việc giảng dạy và nhắc nhở các em cố gắng học tiếng Việt và không quên nguồn cội của mình.”

Cô Bích Hải là cô giáo mẫu mực và vui vẻ, tính tình hiền lành và ân cần, nên khi có ai nhờ cô việc gì là cô sẵn lòng giúp. Cô luôn nhẹ nhàng nhận lời dạy các lớp khác nhau khi trường cần đến. Cô đã dạy qua các lớp Mẫu Giáo, lớp Một, lớp Hai, lớp Năm và lớp Đám Thoại. Các em học sinh từ lớp nhỏ đến lớp lớn đều yêu mến cô. Ngoài ra, cô còn nhận trách nhiệm làm Trưởng Ban Văn Nghệ của trường trong nhiều năm, chuyên lo tập múa và hát cho các em khi có nhu cầu về văn nghệ như: tiệc Xuân Việt ngữ, tiệc Xuân Cộng đoàn, hoạt cảnh Giáng Sinh...Cô còn là cô giáo dạy Giáo Lý được 3 năm rồi. Một cô giáo với dáng người nhỏ nhắn, nụ cười luôn nở trên môi, và với một trái tim đầy tràn yêu thương cô đã quên đi những niềm vui cho riêng mình để chia sẻ thời gian và sự hiểu biết cũng như những khả năng múa hát để dạy các em, để giúp Cộng Đoàn. Cô còn có một bí quyết “dụ” các em học sinh rất tài tình. Cô rất khéo trong việc làm rất nhiều loại bánh khác nhau. Học sinh lớp cô được ăn bánh quanh năm, đến nỗi từng có nhiều học sinh giỏi trong lớp cô đến cuối năm chia sẻ: các em không muốn lên lớp vì “mê” cô Hải lắm!

Thầy cô giáo và các em học sinh Trường Việt Ngữ Saddleback chân thành tri ân những đóng góp ý nghĩa, bền bỉ, sự nhiệt thành, lòng quảng đại và những hy sinh không ngừng nghỉ của cô Bích Hải đã giúp cho trường thêm thăng hoa và các em học sinh đạt nhiều thành quả đáng kể trong trường đạo cũng như trường đời. Mến chúc cô luôn khỏe, vui tươi, trẻ đẹp và hạnh phúc để gắn bó với trường nhiều nhiều năm nữa.

THỞ HẾT NỖ BUỒN, CHƯA NGƯỜI...

ThuyVy

Đêm nay cung gió gọi về
Buồn chưa lên tiếng mà nghe nặng sầu
Có người mai xếp áo nhàu
Xếp đi tất cả lòng đau nặng lòng

Ngày mai đi giữa mênh mông
Lệ tuôn vài giọt bão không bền bờ
Giả như là mộng là mơ
Giả như là chuyện văn thơ đôi hàng

Nụ cười mang tiếng nắc ngang
Lật vài thư cũ hoang mang chữ tình
Lỡ như sao rớt một mình
Lỡ như đêm xuống vô tình bi thương

À ơi bắt gió ngang đường
Có người thở hết nỗi buồn chưa người
Quệt ngang nước mắt giọt đôi
Mai kia một nợ chơi với cung sầu

Phải mà hương khói pha màu
Để kinh kệ có nguyện cầu như lai
Thôi thì giữa phố hoa nhài
Lạc đâu một thuở yêu hoài người xưa...